

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÈFE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaalbaar is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 »
De reclamen » » » » » 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achterenvolgende keeren gevegen genieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 18 AUGUSTUS.

Er moet een nationaal ministerie zyn!

Wil men dat het land groot en sterk zy? Dan moet men regtzinnig tot de Unie van 1830 terug keeren!

Onze feesten zyn gedaen. Schoon waren zy door de eensgezindheid des volks, indrukwekkend door de ongedwongen en vrywillige manifestatien, wonderlyk door den gewoonen goeden zin onzer bevolkingen, en door de hoogdryvenheid van de uitgedrukte gevoelens.

Welnu! dit alles moet bewerkt en te baet genomen worden. Wy hebben gezegd, met den Koning, met de overgrootste meerderheid des lands hoe men moest te werk gaen, welke maetregels moesten genomen worden, welke kenspreuk men moest volgen.

Na feesten en woorden, moeten er daden zyn en het is tyd dezelve daer te stellen. Men moet alle die schoone woorden, alle die welsprekende protestatien doen volgen door feiten, nuttig aen het land, en overeenstemmig met den geest der instellingen die ons bestieren. Zal het gouvernement zulks verstaen en zullen onze ministers genoeg onbaetzuchtig zyn om te begrypen dat zy moeten plaets maken voor een echt nationaal ministerie.

Men moet terug keeren tot de nationale overleveringen van 1850, men moet de principen aennemen zoo hoog geprezen door den Koning in deze laetste dagen en nooit vergeten dat, zoo als de vorst zegde: *Eendragt maakt mg!*

Wy bekennen het, dit is eene moeilijke taek voor de tegenwoordige ministers; maer het geluk der natie eischt dat dezelve volbragt worde, en indien onze bestierders vinden dat zy dezelve niet kunnen volvoeren, dan moeten zy zooveel vaderlandsliefde en onbaetzuchtigheid betoonen dat zy hunne portefeuillen in de handen des Konings neerleggen, wiens inzichten met de hunnen niet overeenkomen, en dan zal het mogelyk zyn een echt nationaal ministerie te vormen.

Hierover is geen twyfel: de redevoeringen verledene maend door onzen welbeminden Vorst uitgesproken bestatigen het ten klaerste. Hy wil een nationaal politiek; Hy wilt steunen niet op liberalen, niet op katho-

DE REGTVEERDIGHEID VAN KAREL-DEN-STOUTE.

(Verloeg)
IV.

Angstig, met een kloppend hert en zwoegenden boezem zat Regina op de terugkomst des bedienden te wachten; de verschrikkelijste inbeeldingen rolden haer voor het hoofd, zy ging opvolgentlyk van de hoop tot de vrees over, toen de knecht, die de hem opgelegde boodschap volbragt had, verscheen. Hy was doodsbleek, eene uitdrukking van medelyden, verontweerdiging en angst stond op het aengezigt des huerlings te lezen.

— Welnu? vroeg Regina, zoodra zy den dienstbode ontwaerd had.

Mevrouw... stamelde deze. Mevrouw...

— Onheil, een onheil! riep mevrouw Stalins met eene hertverscheurende stem, zoohaest zy de verbleekte en ontroerde trekken des bedienden van naby beschouwd had: — O! er is een onheil vervolgde zy; zeg my, hebben zy hem vermoord?

— M. Stalins is niet dood Mevrouw, maer...

— Niet dood! waerom komt hy dan niet by my? Of is hy misschien ziek of gekwetst, zeg my wat scheelt er hem?

— Mevrouw uw edele echtgenoot is...

De dienstbode kon niet voortgaen, hy loosde eenen diepen zucht.

— Is? antwoordde Regina, terwyl zy het tapyt van Smyrna dat de tafel bedekte tusschen hare samengetrokken handen frommelde. — Wat is hy?

— Aengehouden!

— Aengehouden! hernam zy, en half bewusteloos viel zy in haren leuningstoel neder, aengehouden! vroeg zy verder, en door wien?

— Op bevel des gouverneurs en naer het slot Rammekens vervoerd.

liken, maer op Belgen; Hy wilt dat zyn gouvernement den godsdienst en deszelfs bedienden eerbiedige zoo als hy ze zelf acht en eerbiedigt; Hy wilt dat men immer meer aen onze bevolkingen de godsdienstige principen inboezeme want, heeft Zyne Majesteit aen Mgr den bisschop van Namen gezegd; « het is daer een groot geluk. »

Het gansche land, mag men zeggen, heeft aen de edele en schoone woorden toegejuichd, omdat zy eene groote en altyddurende waerheid uitdrukken, en dat zy, ten anderen, teenemaal overeenkomen met de gevoelens der Belgen, wier duerbaerste schat altyd het katholyk geloof is geweest.

De kwestie is dan regtuit en klaerlyk aen de heeren ministers voorgelegd: of wel vooruitgaen met den Koning en de overgrootste meerderheid des lands, of wel afreden. Het is onmogelyk dat er een derde middel zy. Het geluk des lands zelfs kan er geen ander vinden; en de omstandigheden zyn zulkdanig dat voortgaen met het politiek van onregtveerdigheid en uitsluiting, dat tot hertoe is gevolgd, en dat gevallen is onder de nationale manifestatien van verledene maend, hedendaegs eenen onzin en een onherstelbaar onheil voor de natie zou zyn.

In belang des lands moet men dus zoohaest mogelyk verwerpen dat systeem van onverdraegzaamheid en uitsluiting, welk het tegenwoordig ministerie bewerkt jegens de groote meerderheid der natie in een echt nationaal ministerie vormen.

Prysuldeeling.

De uitdeeling der pryzen aen de leerlingen van het kollegie en de middelbare school van Tongeren, heeft verleden zaterdag met veel plegtigheid in de groote zaal van den Casino plaets gehad. De gemeente raed, de besturende commissie der scholen, de geestelykheid en een groot getal aanzienlyke persoonen der stad en der omstreken woonden het feest by.

De muziek-societeit, die men altyd gereed vindt om aen al onze feesten luister by te zetten, heeft naer gewoonte veel bygedragen om de plegtigheid van dit feest te vergroeten.

Twee *chœurs* zyn op eene merkwaardige wyze door de leerlingen uitgevoerd geworden. De vertooning van een zeer fraei tooneelstuk *les châteaux en Espagne*, is

— Op bevel des gouverneurs, dan is hy verloren! gilde Regina, en zy poogde hare schoone hairlokken uit het hoofd te rukken.

— Mevrouw, vervolgde de dienstbode, die zyne spraek terug gekregen had, hy den baron van Altendorf was alles in de grootste verwarring, de verontweerdiging was op het aenschyn van al de aanwezigen te lezen; de baron heeft my een briefje voor u medegegeven en heeft my tevens aenbevolen van u te zeggen dat gy moed zoudt scheppen, dat het eene misgreep is welke zich morgen wel zal verklaren, en dat hy geenzyn twyfelt of onze edele heer zal met het aenbreken van den dag onmiddelyk in vryheid gesteld worden. Ziehier het briefje.

De huerling overhandigde zyne meesteres een gesloten papiertje dat deze met eene bevende hand openbrak; hetzelfde was van den volgenden inhoud:

« Mevrouw,

» Een hoogst schandelyk en bedroevend tooneel heeft dezen avond ten mynen huize plaets gehad, een onnoemlyk schelmstuk is op den persoon van mynen besten vriend gepleegd! De edele, de rondborstige Pieter Stalins is in myne wooning, te midden zyner kameraden, op bevel des gouverneurs, aengehouden.

» Ten uiterste over de handelwyze van Rhinsault verwonderd, vroeg de echtgenoot van welke misdaed men hem durfde betigten? De beamtten aerzelden eenige stonden, doch eindigden met te zeggen dat de gouverneur verwittigd was dat Stalins in eene samenzwering tegen den hertog van Burgondien gewikkeld was, en dat hy eene geheime briefwisseling met den Koning van Frankryk onderhield. Uw man haelde verontweerdigd de schouders op en volgde de twaelf burgondische boogschutters door den gouverneur met zyne aenhouding gelast.

» Dit alles is eene misgreep, mevrouw, wees er van verzekerd, heb moed en morgen komt uw echtgenoot los.

» Ga zelve den gouverneur spreken, en indien dit middel tegen alle verwachting mogt mislukken, reken dan op.

met veel smaek voorgedragen en is met luidruchtige toejuichingen begroet geworden.

Daerna heeft de uitdeeling der belooningen plaets gehad.

Gebrek aen plaets dwingt ons hier slechts de pryzen der leerlingen van het kollegie te melden.

VOORBEREIDENDE KLAS.

GODSDIENSTLEER.

Prys. Peters Alb., van Glons. Accessit. Perreau Ad., van Tongeren.
FRANSCH TAEI.

Pr. Peters Albert.

VLAEMSCHE TAEI.

Pr. Deleixhe Jacq., van Canne, en Martin J., van 's Heeren-Elderen.
AERDRYKSKUNDE.

Pr. Peters, Albert. Acc. Deleixhe, Jacq.

REKENKUNDE.

Pr. Peters, Albert. Acc. Deleixhe, Jacq.

LEZEN.

Pr. Perreau, Ad. 2 pr. Deleixhe Jacq. Acc. Peters Albert.

SCHRYVEN.

Pr. Peters Albert. Acc. Bonhomme, J., van Guyoven. 2 acc. Perreau, Ad.

TEEKENKUNST.

Pr. Peters Albert. Acc. Bonhomme, J. 2 acc. Martin, J.

Aenmoedigings prys verleend aen leerlingen die slechts sedert Paeschen de klassen volgerde, geen deel genomen hebben aen de eerste compositien:

Bonhomme J. Coenegracht Lamb., van 's Heeren-Elderen, Dothée Ambroise, van Glons.

Professioneele seetle.

DERDE KLAS.

GODSDIENSTLEER.

Pr. Bergans Ad., van Eygenbilsen. Acc. Hermans V., van Tongeren.
FRANSCH TAEI.

Pr. Bergans Ad. Acc. Hermans V.

VLAEMSCHE TAEI.

Pr. Bergans Ad.

HOOGDUITSCH TAEI.

Pr. Bergans Ad. Acc. Micheels J., van Tongeren.

GESCHIEDENIS EN AERDRYKSKUNDE.

Pr. Bergans Ad.

REKENKUNDE.

Pr. Micheels J. Acc. Bergans Ad., en Hermans V.

NATUERKUNDE.

Pr. Bergans Ad. Acc. Hermans V.

HAANDELS WETENSCHAPPEN.

Pr. Bergans Ad. Acc. Micheels J.

Uwen onderdanigsten dienaar en vriend
BARON VAN ALTENDORF.

Op het lezen van dezen brief liet Regina haer hoofd moedeloos nederhangen; — Neen, neen, zegde zy al weenende, neen het is geene misgreep, zoo als de baron Van Altendorf het gelooft; het is mynen echtgenoot die men hebben wilde, doch het voorwendel is eene onwerdigheid; Stalins is de trouwste aenhanger, de aengekleefde onderdaen van Karel-den-Waeghals, meer dan een gewigtigen dienst heeft hy reeds den huize van Burgondien bewezen, en indien hy immer voor iemand verachting koesterde of vaderlandschen haet voedde, dan was het wel voor den laeghertigen Koning van Frankryk, Lodewyk den Elften.

In diepe gedachten verzonken, zweeg de edele vrouw een oogenblik.

— Kan mevrouw my met de eene of andere boodschap belasten? vroegde de bediende.

Alsof zy de stem haers huerlings niet gehoord had, hief Regina haer sneeuwblank aenschyn, op hetwelk eene onbeschryfelyke smert te lezen stond, omhoog, zy wendde de oogen ten hemel en alsof zy bad, sprak zy met eene zachte stem:

— Myn God! myn God! wat staet er my te doen? De wreedaerd is tot alles bekwaem. Wy weet hoe ver de woede van zyne wulpsche neiging gehoond en veracht te zien den zedeloosen mensch zal leiden? — De hertog wordt verwacht, maer de hemel weet wanneer wy hem zien! Myn God! wat moet ik doen, myn echtgenoot is onschuldig in de kluisters geworpen, wat zal ik doen om mynen dierbaren man te verlossen?

Regina bedekte haer aenschyn met hare beide handen en weende bitterlyk.

Het was een woensdag avond.

Des anderendaegs morgens verscheen Regina, met druk en wee op haer aengezigt, voor de poort des govangs. Zy wilde haren man in zyne kluisters zien; doch de ingang des gevangs werd haer geweigerd; zy moest de geschrevene